

ΙΑΝΟΣΙΤΥΧΑΙΝΕΙΑΙΡΑΣΙΑΙΣΣΠΡΑΓΜΑΙΟ
 ΟΝΔΑΛΛΑΒΟΝΤΑΝΤΟΙΝΑΙΩΝΙΩΝΙΟΝΚΑΙΡΟΒΑΣ
 ΚΑΡΑΤΟΦΑΤΡΟΣΒΑΣΙΑΕΩΣΙΤΟΕΙΛΙΟΚΑΙΤΟΝ
 ΤΟΝΟΝΕΛΛΩΣΚΑΙΕΝΑΟΙΟΣΥΠΡΕΤΟΝ
 ΔΙΑΤΕΛΙΓΡΑΙΛΙΦΛΑΣΣΩΝΜΙΤΕΥΝΟΜΗΝΟΙ
 ΠΑΡΕΛΛΑΒΕΙΦΑΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣΤΟΙΔΑΥΤΟΝΝΟΜΟΙ
 ΛΑΟΣΤΑΙΒΟΛΑΙΚΑΙΤΑΙΚΚΑΙΣΤΑΙΑΡΟΥΤΕΜΕΝΟ
 ΛΕΥΚΙΔΟΙΠΟΝΙΑΡΑΛΙΣΟΝΤΟΠΟΣΤΑΙΥΛΑ
 ΒΑΣΙΑΙΟΣΤΡΟΑΚΙΑΤΟΥΚΑΒΑΙΑΙΟΣΛΙΒΕΝΙΚΑ
 ΛΑΣΦΟΒΑΣΙΑΟΣΤΡΟΛΕΜΑΙΟΣΛΑΣΚΑΙΛΙΚΑ
 ΛΟΥΙΑΛΑΙΟΣΛΑΤΕΝΙΑΥΠΟΤΟΞΕΝΟΜΟΙΟ
 ΒΑΣΙΑΙΠΟΤΟΛΜΑΙΚΑΙΑΙΟΣΣΑΙΒΕΝΙΚΑ
 ΚΑΙΦΡΩΝΙΟΥΝΤΕΑΙΣΟΝΤΙΤΟΔΦΑΦΙΣΜΑ
 ΠΟΔΟΠΟΣΛΑΜΕΤΗΡΕΣΟΜΕΙΑΣΩΤΕΡΙΟΤΑΦΑΝΤΕ
 ΕΣΣΤΑΛΑΝΙΟΙΝΑΝΑΘΕΝΙΟΝΕΣΠΟΙΑΡΟΝΙΑ
 ΑΓΑΝΑΣΙΑΙΚΗΛΙΔΟΣΤΟΛΑΝΑΠΟΜΑΗΜΕ
 ΣΤΟΡΟΛΟΝΤΑΣΤΗΛΙΟΣ

Λεχιστα.
 1. Εν μὲν δν ἔιδος ποιότητος, ἔξι καὶ διά-
 δεστοι λέγεται. Δισφέρει ἔξι διαθέσεως, Τῷ
 Τὴν μὲν ἐνκίνδον ἔναι, Τὴν δὲ πολυχρονί-
 τέραν καὶ διεκαντότεραν.
 2. Εἰερον δὲ γένος ποιότητος, καθ' ὁ πυκ-
 νούς, ἡ δρυμικούς, ἡ υγεινής ἡ νοσούδεες
 λεγομένης απλῶς δοτα καὶ δύναμιν φυσικῶν,
 ἡ αἰνιγματίαν λέγεται.
 3. Τρίτον δὲ γένος ποιότητος, παθητικὰ ποιό-
 τητες καὶ πάθη. Παθητικὰ δὲ ποιότητες λέγον-
 ται. Η τῷ ἀντί τὰ δεδεγμένα τὰς ποιότητας,
 πεποθεῖσαι. Η τοῦ δὲ καὶ τοῦ αἰδίστου ἐναστην
 τὸ ἐπρημένων ποιότητων πάθος εἴη ποιητικόν,
 παθητικὰ ποιότητες λέγονται.
 4. Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος, χῆμα, το καὶ
 περι ταχαστον ὑπάρχοντα μορφή.
 τῇ τε ταῖς λακυ:

διὰ πατήσα
 εργάστητο
 Δὲ τινῶν διπλικέ
 ὄμημεῖς οὐ κόιδε
 τε + αὐτος διπλό,
 ὀπώσθιμου διπλού
 εδμος. δος διπ-
 αροσθένη μου γέ
 γομεν. οὐ διπλό οὐ
 κείται απόστοσ.

μετ; ο πέρισσά
 ματάσ; διπλα
 εδμιδωτό μετη
 μείου διπλα
 παλίτασ μετη
 παλίθομια κεί
 μετη μόρματ; δι
 διπλάθε; διπλο
 έσατόμιθαμα
 παλίθομια

φορῆς· τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν καὶ οἰκίσαντας τοῦτον τὸν χῶρον, τὸν καὶ νῦν οἰκέουσι, αὐτίκα ναυτιλῆσι μακρῆσι ἐπιμέσθαι, ἀπαγινέοντας δὲ φορτία Αἰγύπτιά τε καὶ Ασσύρια τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσπασκέσθαι καὶ 2 δὴ καὶ ἐς Ἀργος. τὸ δὲ Ἀργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἀπασι τῶν ἐν τῇ 5 νῦν Ελλάδι καλεομένῃ χώρῃ. ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας ἐς δὴ τὸ Ἀργος τοῦτο διατίθεσθαι τὸν φόρτον, πέμπτη δὲ ἡ ἔκτῃ ἡμέρῃ, ἀπ’ ἣς ἀπίκοντο, ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναικας ἄλλας τε πολλὰς καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέος θυγατέρα· τὸ δέ οἱ οὖνομα 4 εἶναι, κατὰ τῶντὸ δ καὶ Ελληνες λέγοντο, Ίονν τὴν Ἰνάχον. ταῦτα στάσας 10 κατὰ πρύμνην τῆς νηὸς ὠνέσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφιν ἦν θυμὸς μάλιστα, καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους δόμησαι ἐπ’ αὐτάς. τας μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυγέειν, τὴν δὲ Ίονν σὺν ἄλλησιν ἀρπασθῆναι· ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν νέαν οὔχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ’ Αἰγύπτον. 2 οὕτω μὲν Ίονν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγοντοι Πέρσαι, οὐκ ὡς Ελληνες, 15 καὶ τῶν ἀδικημάτων πρῶτον τοῦτο ἀρξαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ελλήνων τινάς (οὐ γὰρ ἔχοντο τοῦνομα ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοίνικης ἐς Τύρον προσσχόντας ἀρπάσαι τοῦ βασιλέος τὴν θυγατέρα Εὑρώπην. εἶησαν δ’ ἀν οὗτοι Κρῆτες. ταῦτα μὲν δὴ ἵσα πρὸς ἵσα σφι γενέσθαι, μετὰ δὲ 2 ταῦτα Ελληνας αἰτίους τῆς δευτέρης ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας 20 γὰρ μακρῇ νηὶ ἐς Αἴλαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἐνθεῦτεν διαπορχαμένους καὶ τᾶλλα, τῶν εἰνεκεν ἀπίκατο, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέος

A C P(p) TR bMQ SV

11 Lex. Vind. p. 196 ‘ἀνοῦμαι τόδε τὸ πρᾶγμα’ ἀντὶ τοῦ ‘διὰ τῶνδε’· καὶ ‘ἀνοῦμαι τῶνδε’ ἐκλειπτικῶς, μέρος δηλονότι. Ἡρόδοτος· ὀνέσθαι — μάλιστα

2 οἰκίσαντας Q || 3 – 4 ἀπαγινέοντας φορτία SV || 4 χώρῃ ομ. PMQ (habet p) secl. Stein Hude Schaeferum secuti || 7 ἡμέρᾳ QSV || 8 ἐξημπολημένων b || 9 βασιλῆσις TRbSV || 10 τῷ Q Ald. | στήσας SV || 11 νεὸς P¹pC νεὸς in νηὸς correxit A (manu prima?) | σφιν ἦν] νωῆν V¹ κινούν V² κανὴν S¹ || 12 διακελευσμένους SV || 13 ἀποφυγεῖν TRbMQSV | ἄλλοισιν V^c || 14 ἐσβαλλομένους MQSV Ald. | ναῦν QM || 15 Πέρσαι ομ. QM | οὐκ ὡς Φοίνικες T^c Ven. Marc. 364 QM (οὐκ ὡς Ελληνες) in parenthesi b ὡς* Ελληνες C οὐκ ὡς Ελληνες οὐδὲ ὡς Φοίνικες restituendum putat Herold, Progr. Reg. Gymn. Nuremgb. 1850 cap. 5 comparato || 16 τοῦτο πρῶτον ἀρξαι P¹ πρῶτον ἀρξαι πρῶτον Tb τοῦτο ὑπάρξαι πρῶτον M (γρ’ ἀρξαι in mg. adiecto) ἀρξαι τοῦτο πρῶτον Q || 18 προσσχόντας edd. προσσχόντας codd. | βασιλέως CPTMQSV | τὴν ομ. TRbMQSV || 19 οὗτον SV | ταῦτα δὴ (δ’ S) ἵσα σφι πρὸς ἵσα TRbMQSV | μὲν ομ. P¹ || 21 τε ομ. P¹ | ἐντεῦθεν TRbSV ἐντεῦτεν C¹ || 22 ἐνεκεν bQSV | ἀπίκοντο PTRbMQSV ν supra a add. A²C² | βασιλέως TCPS o ex ω corr. V βασιλῆσις bQM

τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμψαντα δὲ τὸν Κόλχων βασιλέα ἐς τὴν Ελλάδα 3 κήρυκα αἰτέειν τε δίκας ἀρπαγῆς καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι, ὃς οὐδὲ ἐκεῖνοι Ίονς τῆς Ἀργείης ἔδοσάν σφι δίκας τῆς ἀρπαγῆς οὐδὲ ὅν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. δευτέρῃ δὲ λέγοντοι γενεῇ μετὰ 3 5 ταῦτα Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου ἀκηκότα ταῦτα ἐθελῆσαι οἱ ἐκ τῆς Ελλάδος δι’ ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναικα, ἐπιστάμενον πάντως, ὅτι οὐ δώσει δίκας οὔτε γὰρ ἐκείνους διδόναι. οὕτω δὴ ἀρπάσαντος αὐτοῦ 2 Ελένην τοῖσιν Ελλησι δόξαι πρῶτον πέμψαντας ἀγγέλους ἀπαιτέειν τε Ελένην καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν· τοὺς δὲ προϊσχομένους ταῦτα 10 προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγήν, ὃς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας οὐδὲ ἐκδόντες ἀπαιτεόντων βουλούσατό σφι παρ’ ἄλλων δίκας γίνεσθαι. μέχρι 4 μὲν ὅν τοῦτον ἀρπαγὰς μούνας εἶναι παρ’ ἄλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦτον Ελληνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι· προτέρους γὰρ ἀρξαι στρατεύεσθαι ἐς τὴν Ησίην ἥ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μέν νυν ἀρπάζειν γυναικας 2 15 καὶ ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ ἀρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν ἀνοήτων, τὸ δὲ μηδεμίαν ὀρηγην ἔχειν ἀρπασθεισέων σωφρόνων· δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλεατο, οὐκ ἀν ἡρπάζοντο.

A C P(p) TR bMQ SV

Τὸ μέν νυν — ἡρπάζοντο (4, 2) exc. paroemiogr. Ι

T 8 – 10 Eust. Il. 415 ad Γ 288 τὴν ὑπὲρ τοῦ πταισθέντος ἔκτισιν ἦτοι τὸ πρόστιμον, ὅπερ Ἡρόδοτος δίκας λέγει τῆς ἀρπαγῆς. id. Il. 415 ad Γ 204 οὐδὲ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἔθεσαν ίστοριαν λέγων ὅτι Ελληνες πέμψαντες ἀγγέλους ἤθελον τὴν τε Ελένην ἀπαιτεῖν καὶ τῆς ἀρπαγῆς δίκας αἰτεῖν· οἱ δὲ προϊσχομένοι τὴν τῆς Μηδείας ἀρπαγῆν οὐκ ἐπέισθησαν || 17 Plut. De Herodoti malign. 11 (856) ‘δῆλον γάρ’ φησίν (δ’ Ἡρόδοτος) ‘ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἀν ἡρπάζοντο. . . δῆλα γὰρ δὴ καθ’ Ἡρόδοτον, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο (ἐβούλεατο, ἐβούλευντο ν. II.) οὐκ ἀν ὑβρίζοντο

2 Lex. Vind. p. 183 ‘ὑποκρίνασθαι’ ἀντὶ τοῦ ‘ἀποκρίνασθαι’ Ἡρόδοτος· καὶ ἀπαιτέειν — ἀρπαγῆς || 12 Lex. Vind. p. 175 τὸ . . . ‘ἀπὸ τούτου’ ἀντὶ τοῦ ‘μετὰ ταῦτα’ Ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου — γενέσθαι

1 τὴν¹ ομ. P¹TRbMQSV (habet p) | Μηδήη TRbSV (ut videtur) | τῶν Κόλχων βασιλέα Rb τὸν Κόλχων βασιλῆα MQ τὸν Κόλχων SV || 3 ἀποκρίνασθαι Tb MQ υποκρινομένους C² | σφίσι b || 6 οὐ ομ. Q || 7 οὔτε] οὐδὲ propos. Schaefer || 8 πεμψαν V¹ (τας supr. lin. add. V²) πέμψεων S | τε] τὴν SV || 9 προϊσχομένων CPRSV litteras ων litteris ονς superimposuit A. (manus prima?) formae προϊσχομένους testis Eust. || 10 Μηδήη TRbSV || 12 οὖν MQ | τούτων¹ TRbMQSV || 15 ἔργον νομίζειν Tb νομίζων ἔργον M || 16 μηδεμίαν Ab μηδεμίην vel μὴ δὲ μέμην CPRSV | ὥρην Λ ὥρην SV ὥρην cett. || 17 αἴται A²TRbMQSV² | ἐβούλοντο edd., nescio an lectio codicum sit conservanda (cf. III 143, 2; V 29, 1; 63, 3 et Legrand, Introd. 216 necnon grammaticam meam 161) εβεβούλε adser. A², quod εβεβούλεατο exhibit (sicut Stein recte), sed plqpf. forma inepte usurpari vindetur εβούλευντο Ι scripturam εβούλεατο in codice quadam exstitisse docet (Colonna, De Herodoti memoria 68), eandem lectionem praebet pars memoriae Plutarchi | ηρπάζετο A¹C¹ litterae ων superimpositus A (manus prima?)